

ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการ จัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย โรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

Parents' Satisfaction toward the Learning
Experiences of Early Childhood in Private
Kindergarten Schools, under the Office of
the Private Education Commission

ณิชากัทธ แจ้งสนาม*

Nichapat Jaengsanam*

* นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

* Student, Master of Education (Educational Administration) Program, Graduate School, Chandrakasem Rajabhat University

* Email : nicha_naja99@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และ (2) เปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ตามอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับชั้นเรียนของบุตรหลาน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2556 จำนวน 186 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่น 0.958 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า (1) ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ พัฒนาการด้านสังคม พัฒนาการด้านสติปัญญา พัฒนาการด้านร่างกาย และ พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ ตามลำดับ และ (2) การเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ตาม ระดับชั้นเรียนของบุตรหลานพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่แตกต่างกันตามอายุระดับการศึกษา และอาชีพ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยมีดังนี้ (1) พัฒนาการด้านร่างกาย โรงเรียนควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเคลื่อนไหวพร้อมเชือก หรือผ้าแพร และควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เด็กได้เล่นเครื่องเล่นลัมพลัส (2) พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ โรงเรียนควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เด็กได้แสดงความคิดเห็นต่อผลงานศิลปะ และควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เด็กได้แสดงบทบาทสมมติ (3) พัฒนาการด้านสังคม โรงเรียนควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เด็กสามารถแก้ปัญหาในขณะที่เล่นร่วมกับผู้อื่นได้ และควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เด็กได้ปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่น และ (4) พัฒนาการด้านสติปัญญา โรงเรียนควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เด็กสามารถเขียนชื่อตนเองได้ และควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอ่าน โดยการอ่านนิทานให้เด็กฟังและควรมีการวัดผลประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ

คำสำคัญ : ความพึงพอใจของผู้ปกครอง การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เด็กปฐมวัย
โรงเรียนอนุบาลเอกชน

Abstract

The purposes of this study were (1) to investigate parents' satisfaction toward the learning experiences of early childhood in private kindergarten schools, under the Office of the Private Education Commission, and (2) to compare parents' satisfaction toward the learning experiences of early childhood in private kindergarten schools under the Office of the Private Education Commission according to parents' age, parents' educational level, occupation, and the level of their children. The samples of this study were 186 parents, 89.86 percent in the academic year of 2013. A set of rating scale questionnaire with a 0.958 reliability coefficient was used to collect data. The obtained data were analyzed by means of descriptive statistics : mean, percentage, standard deviation, and inferential statistics: One-Way ANOVA at .05 level of statistical significance.

The results of the study were as follows : (1) parents' satisfaction toward the learning experiences of early childhood in private kindergarten schools, under the Office of the Private Education Commission was overall at a high level. Putting in sequential order from the highest to the lowest, Social Development, Intelligence Development, Physical Development and Emotional and Psychological Development respectively, and (2) the comparison of parents' satisfaction toward the learning experiences of early childhood in private kindergarten schools under the Office of the Private Education Commission revealed the level of their children was statistically different at the statistical significance at level 0.05 whereas age, educational level, and occupation were not statistically different.

Recommendations from the research are (1) Physical Development: schools should organize activities for the children to promote movement with string or cloth and encourage children to play with hands; (2) Emotional and Psychological Development: schools should encourage children to appreciate on the art work. and performance role play; (3) Social Development: schools should encourage children to solve problems while playing with others and well behave according to the local culture; and (4) Intelligence Development: schools should encourage children to write their own names and organize activities to promote reading by reading stories to their children and evaluate them consistently

Keywords : Parents' Satisfaction , Learning Experiences of Early Childhood , Private Kindergarten Schools

บทนำ

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีความพร้อมในเรื่องของพัฒนาการมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมตามวัย และพร้อมที่จะรับการศึกษาในระดับต่อไป (สมร ทองดี และ สุกัญญา กาญจนกิจ, 2548, น.6) ซึ่งการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3 - 5 ปี จะจัดในรูปแบบของกิจกรรมผ่านการเล่น เพื่อให้เด็กเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งมีพัฒนาการด้านร่างกาย พัฒนาการอารมณ์และจิตใจ พัฒนาการด้านสังคม และพัฒนาการด้านสติปัญญาที่เหมาะสมกับวัย (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, น.39) ทั้งนี้เนื่องจากเด็กปฐมวัยเป็นวัยที่พัฒนาการด้านต่างๆเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ได้แก่ พัฒนาการด้านร่างกาย พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ พัฒนาการด้านสังคม และพัฒนาการด้านสติปัญญา ซึ่งพัฒนาการเหล่านี้จะมีความสัมพันธ์กันและเป็นไปอย่างต่อเนื่อง (วัฒนา บุญญฤทธิ์, 2553, น.77)

การจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 18 ว่าด้วยการจัดการศึกษาปฐมวัย ให้จัดในสถานศึกษาดังต่อไปนี้ (1) สถานพัฒนาเด็กเล็ก (2) โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนของรัฐ หรือโรงเรียนของเอกชน และ (3) ศูนย์การเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2553, น.10) การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน อยู่ในความดูแลของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ในกรุงเทพมหานคร มีจำนวนโรงเรียนเอกชน 389 โรงเรียน เพื่อให้การประสานงานในเรื่องสำคัญๆ ระหว่างเขตพื้นที่กับสถานศึกษาเอกชนเป็นไปอย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพและทันต่อเหตุการณ์ จึงได้มีการจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาเอกชนเป็น 26 กลุ่ม โดยกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาเอกชน กลุ่มที่ 10 มีจำนวนโรงเรียนทั้งหมด 35 โรงเรียน ประกอบด้วย 5 เขต ได้แก่ (1) เขตจตุจักร (2) เขตบางเขน (3) เขตบึงกุ่ม (4) เขตลาดพร้าว และ (5) เขตหลักสี่ ซึ่งโรงเรียนที่เปิดสอนเฉพาะอนุบาล 1 - 3 มีจำนวน 7 โรงเรียน และมีจำนวนนักเรียน 451 คน ในปีการศึกษา 2556 (กลุ่มเครือข่ายการศึกษาเอกชน กลุ่มที่ 10, 2556, น.1 - 2) และโรงเรียนอนุบาลเอกชน อยู่ในความดูแลของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยเอกชนเป็นผู้รับผิดชอบรับเด็กหญิงชายอายุ 3 - 6 ปี เข้าเรียนเพื่ออบรมเลี้ยงดูให้เด็กมีพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ที่เหมาะสมกับวัย (นิตยา ศรีมกุฎพันธ์, 2548, น.85) ในปัจจุบันโรงเรียนอนุบาลเอกชนมีความจำเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากพ่อแม่หรือผู้ปกครองต้องทำงานนอกบ้าน ไม่มีเวลาอบรมเลี้ยงดูลูก จึงมอบให้เป็นหน้าที่ของโรงเรียนในการอบรมเลี้ยงดูและดูแลเรื่องพัฒนาการของลูก (เบญจา แสงมลิ และ ประภาพรรณ เอี่ยมสุภานิต, 2547, น.26)

ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับการวางรากฐานความรู้ด้านวิชาการเด็กปฐมวัยอย่างมาก โดยเฉพาะทักษะทางภาษา และคณิตศาสตร์ เนื่องจากต้องการให้เด็กสอบเข้าเรียนระดับประถมศึกษาในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง จึงเป็นเหตุให้พ่อแม่ผู้ปกครองจัดหาครูสอนพิเศษ หรือส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนอนุบาลที่ให้ความรู้ด้านวิชาการ โดยไม่คำนึงถึงความพร้อมของเด็กและผลกระทบที่จะเกิดขึ้น (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2556) ซึ่งนักวิชาการและนักจิตวิทยาในสหรัฐฯ ได้แสดงความเห็นว่าการเร่งพัฒนาทักษะวิชาการของเด็กปฐมวัยไม่สอดคล้องกับธรรมชาติของเด็กวัยนี้ และ เฟรดริค วิลเฮม เพรอเบล (Friedrich Wilhelm Froebel, อ้างถึงใน กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2551, น.56) ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็น “บิดาการศึกษาอนุบาล” เชื่อว่าการเรียนที่ดีต้องให้เด็กได้เล่นได้แสดงออก

ประสบการณ์ที่จัดต้องคำนึงถึงพัฒนาการของเด็ก และเด็กควรได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ทั้งในและนอกรั้วเรียน

จากการประชุมกลุ่มและการประชุมผู้ปกครอง ของกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาเอกชน กลุ่มที่ 10 พบว่า ปัญหาของการจัดการศึกษาในโรงเรียนเอกชนมีหลายด้าน เช่น การจัดตั้งโรงเรียนเอกชน ตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกัน และมีพื้นที่คับแคบทำให้บรรยากาศไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ ครูผู้สอนมีจำนวนไม่เพียงพอ ครูมีวุฒิไม่ตรงกับวิชาที่สอน จึงขาดประสบการณ์ในการสอนและการดูแลเรื่องพัฒนาการของเด็ก ซึ่งเป็นสาเหตุให้จำนวนนักเรียนลดลงและบางโรงเรียนได้ปิดตัวลง (กลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาเอกชน กลุ่มที่ 10, 2554, น.7-11) และจากข้อมูลสถิติของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน พบว่า จำนวนโรงเรียนอนุบาลเอกชน ของกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาเอกชน กลุ่มที่ 10 ทั้ง 7 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียนลดลง ในปีการศึกษา 2555 มีจำนวนนักเรียน 492 คนในปีการศึกษา 2556 มีจำนวนนักเรียน 451 คน (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2556) ประกอบกับผู้ปกครองส่วนใหญ่คาดหวังให้เด็กอ่านออก เขียนได้ คิดเลขได้ เพื่อสอบเข้าโรงเรียนที่มีชื่อเสียง มากกว่าการส่งเสริมพัฒนาการ ทั้ง 4 ด้าน แต่หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ได้กำหนด การจัดการประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย มีจุดมุ่งหมาย เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ที่เหมาะสมกับวัย จึงทำให้เกิดการแข่งขันระหว่างโรงเรียนค่อนข้างสูง โดยโรงเรียนต่างมุ่งจัดการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 และเพื่อให้ผู้ปกครองเกิดความพึงพอใจและส่งบุตรหลานเข้าเรียน(กลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาเอกชนกลุ่มที่ 10, 2554, น.7-11)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้สนใจศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนเพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการส่งเสริมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย โรงเรียนอนุบาลเอกชน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและเป็นไปตามความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ตามอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับชั้นเรียนของบุตรหลาน

สมมติฐานการวิจัย

ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย โรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน แตกต่างกันตามอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับชั้นเรียนของบุตรหลาน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหา

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 4 ด้าน ประกอบด้วย (1) พัฒนาการด้านร่างกาย (2) พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ (3) พัฒนาการด้านสังคม และ (4) พัฒนาการด้านสติปัญญา (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, น.32)

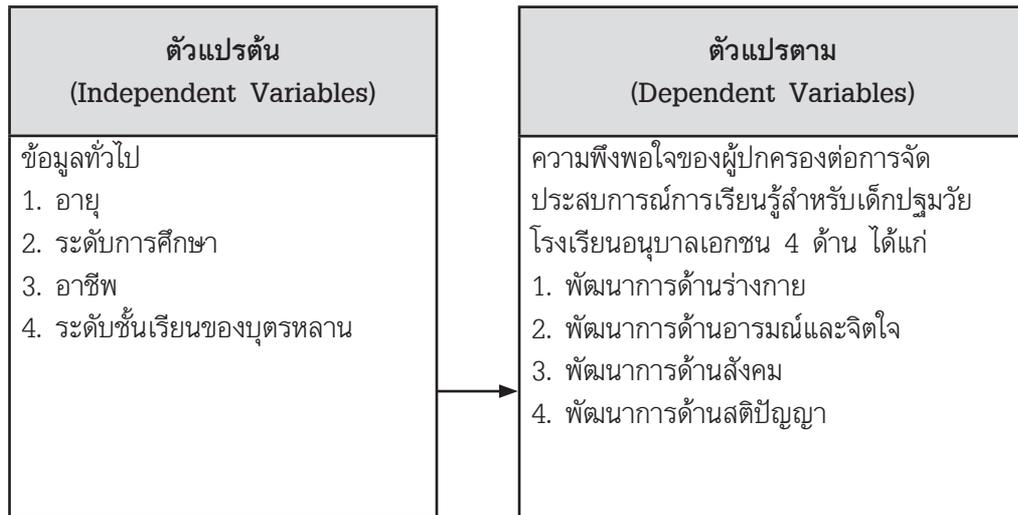
2. ประชากรและตัวอย่าง

2.1 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนอนุบาลเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาเอกชนกลุ่มที่ 10 เฉพาะโรงเรียนที่เปิดสอนระดับอนุบาล 1 - 3 มีจำนวน 7 โรงเรียน และจำนวนผู้ปกครองนักเรียน 451 คน ในปีการศึกษา 2556 โดยถือว่านักเรียน 1 คน มีผู้ปกครอง 1 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาเอกชน กลุ่มที่ 10 จำนวน 7 โรงเรียน ใช้วิธีกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 207 คน (Krejcie and Morgen, 1970; อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.40)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. **ประชากร** ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาเอกชน กลุ่มที่ 10 เฉพาะโรงเรียนที่เปิดสอนระดับอนุบาล 1 - 3 มี จำนวน 7 โรงเรียน และจำนวนผู้ปกครองนักเรียน 451 คน ในปีการศึกษา โดยถือว่านักเรียน 1 คน มีผู้ปกครอง 1 คน

2. **ตัวอย่าง** ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาเอกชน กลุ่มที่ 10 โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตาราง เครจซี่ และ มอร์แกน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 40) จากจำนวนประชากร 451 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 207 คน

2. กำหนดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงเรียน โดยใช้การแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยใช้ระดับชั้นเรียนเป็นชั้น ได้แก่ อนุบาล 1, อนุบาล 2 และอนุบาล 3

3. เทียบสัดส่วนในแต่ละโรงเรียน และแต่ละระดับชั้น 4. สุ่มตัวอย่าง โดยใช้การสุ่มแบบเป็นระบบ (Systematic Sampling) จากรายชื่อนักเรียนในแต่ละชั้นเรียน โดยมีขั้นตอน ดังนี้

ชั้นที่ 1 คำนวณหาช่วงการสุ่มนักเรียนในแต่ละระดับชั้นโดยใช้สูตร ได้จำนวน 207 คน

ชั้นที่ 2 กำหนดหมายเลขนักเรียนตามรายชื่อที่เรียงลำดับ ให้หมายเลขคนแรก 001 002 และ 003 สุ่มหมายเลขเริ่มต้น จากหมายเลข 001 – 003 โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย โดยการจับฉลาก ได้หมายเลขเริ่มต้น 002 หมายเลขถัดไปบวก 2 ได้หมายเลข 004 006 ...จนได้ครบตามจำนวนของทุกระดับชั้น และทุกโรงเรียน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ซึ่งมีรายละเอียดของแบบสอบถาม ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ(Check List) จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับชั้นเรียนของบุตรหลาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ลักษณะของแบบสอบถามเป็น มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert Scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.69) มี 5 ระดับ แบ่งเป็น 4 ด้าน จำนวน 40 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1) พัฒนาการด้านร่างกาย 2) พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ 3) พัฒนาการด้านสังคม และ 4) พัฒนาการด้านสติปัญญา

การทดสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้ คือ

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบแนะนำ แก้ไขปรับปรุงในเบื้องต้น

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องแล้ว โดยผ่านการอนุมัติจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความสมบรูณ์ของภาษาที่ใช้ในแบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อความที่ผ่านเกณฑ์ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม หรือค่า IOC (Index of Item - Objective Congruence หรือ IOC) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.61) โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

+1 หมายความว่า มั่นใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

0 หมายความว่า ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

-1 หมายความว่า มั่นใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ในการนี้แบบสอบถาม มีค่า IOC ระหว่าง 0.60-1.00 สามารถนำไปใช้ได้ ทั้ง 40 ข้อ

3. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ได้แก่ โรงเรียนอนุบาลจิราวิทย์ จำนวน 15 คน และโรงเรียนอนุบาลชินวร จำนวน 15 คน แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธี ของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ในการนี้แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.958

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามไปยังโรงเรียนอนุบาลเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยได้ติดต่อประสานงานกับครูผู้รับผิดชอบเป็นผู้แจกแบบสอบถาม พร้อมกับนัดวันในรับแบบสอบถาม โดยใช้เวลาระหว่างวันที่ 5 ถึงวันที่ 26 สิงหาคม พ.ศ. 2556 และติดตามเก็บแบบสอบถามด้วยตนเองได้แบบสอบถามกลับคืนจำนวน 186 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 89.86

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้คืนมาทั้งหมด ตรวจสอบความสมบรูณ์

2. ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง

3. ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ทั้ง 4 ด้าน วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายด้านและรายข้อและโดยรวม โดยมีเกณฑ์การให้แปลผล เป็น 5 ช่วงคะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.100)

เปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนตามข้อมูลทั่วไป อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับชั้นเรียนของบุตรหลาน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ที่นัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 เมื่อพบความแตกต่างได้ทำการทดสอบความแตกต่างกันเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของเซฟเฟ (Scheffe)

4. ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1) พัฒนาการด้านร่างกาย 2) พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ 3) พัฒนาการด้านสังคม และ 4) พัฒนาการด้านสติปัญญา วิเคราะห์ข้อมูล โดยการจำแนกหา ค่าร้อยละ และบรรยายแบบความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติอ้างอิง (Inferential Statistics) ได้แก่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ให้กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กรณีที่พบความแตกต่างทำการทดสอบโดยการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเซฟเฟ (Scheffe) ที่นัยสำคัญทางสถิติระดับ .05
3. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 207 คน ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนจำนวน 186 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 89.86 จำแนกตามอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีอายุ 30 ปีขึ้นไป จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 60.75 ระดับการศึกษา มีระดับปริญญาตรี จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 56.99 มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 41.93 ระดับชั้นเรียนของบุตรหลานเรียนอยู่ในระดับอนุบาล 1 จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 37.63
2. ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับความพึงพอใจจากมากไปหาน้อย ได้แก่ พัฒนาการด้านสังคม พัฒนาการด้านสติปัญญา พัฒนาการด้านร่างกาย และพัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ตามอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับชั้นเรียนของบุตรหลาน พบว่า ผู้ปกครองที่มีอายุ 25 - 29 ปี มีระดับความพึงพอใจต่อการจัดประสบการณ์เรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลเอกชนมากกว่า ผู้ปกครองที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไป และ ผู้ปกครองที่มีอายุน้อยกว่า 25 ปี ผู้ปกครองที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี มีระดับความพึงพอใจต่อการจัดประสบการณ์เรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลเอกชนมากกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และ ผู้ปกครองที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีระดับความพึงพอใจต่อการจัดประสบการณ์เรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลเอกชนมากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว และ ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้าง ผู้ปกครองที่มีบุตรหลานเรียนอยู่ระดับชั้นอนุบาล 3 มีระดับความพึงพอใจต่อการจัดประสบการณ์เรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลเอกชนมากกว่าผู้ปกครองที่มีบุตรหลานเรียนอยู่ระดับชั้นอนุบาล 2 และ ผู้ปกครองที่มีบุตรหลานเรียนอยู่ระดับชั้นอนุบาล 1

4. ผลการทดสอบสมมติฐานความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ระดับชั้นเรียนของบุตรหลาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐาน แต่ไม่แตกต่างกัน ตามอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ

5. ผลการศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์เรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน พบว่ามีข้อเสนอแนะ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ลำดับแรก ควรจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬา ลำดับที่สอง ควรจัดให้มีการฝึกสมาธิ และ ลำดับที่สาม ควรจัดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ ให้แก่เด็กปฐมวัย

อภิปรายผล

จากการศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ผู้วิจัยได้อภิปรายในประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

1. ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เนื่องจากโรงเรียนมีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย เป็นไปตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ซึ่งได้กำหนด การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3 - 5 ปี จะไม่จัดเป็นรายวิชา แต่จัดในรูปของกิจกรรมบูรณาการผ่านการเล่น เพื่อให้เด็กเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ พัฒนาการด้านร่างกาย พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ พัฒนาการด้านสังคม และ พัฒนาการด้านสติปัญญา ที่เหมาะสมกับวัย โดยจัดประสบการณ์การเล่นและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็กโดยองค์รวมอย่างต่อเนื่อง (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, น.39-42) และครูผู้สอนระดับปฐมวัย นอกจากจะจัดการเรียนการสอนที่มุ่งส่งเสริมพัฒนาการของเด็กทั้ง 4 ด้านแล้วยังได้ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน การจัดการเรียนการสอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และสร้างความเข้าใจให้กับผู้ปกครอง รวมทั้งช่วยเหลือเด็กในการปรับตัวก่อนขึ้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (สำนัก

วิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, น.45 - 46) และรูปแบบการเรียนการสอนแบบเฟรเบล โดย เฟรเดริก วิลเฮม เฟรเบล เชื่อว่า การเรียนที่เด็กต้องให้เด็กได้เล่นได้แสดงออก ประสบการณ์ที่จัดตั้งคำนึงถึงพัฒนาการของเด็ก และเด็กควรได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ทั้งในและนอกชั้นเรียน (Friedrich Wilhelm Froebel, อ้างถึงใน กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2551, น.56)

1.1 ความพึงพอใจของผู้ปกครองด้านพัฒนาการด้านสังคม อยู่ในระดับมาก เป็นความพึงพอใจอันดับแรก เนื่องจากโรงเรียนได้จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เด็กได้ปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เด็กรู้จักการทำความเคารพ เมื่อพบผู้ใหญ่ และจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีน้ำใจในการช่วยเหลือผู้อื่น และพัฒนาการด้านสังคมเป็นการพัฒนาด้านการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น เช่น การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ใหญ่ การมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน พฤติกรรมการปรับตัว การมีวินัยในตนเอง มีความเข้าใจเกี่ยวกับสังคม (วัฒนา ปญญฤทธิ์, 2553, น.121 - 122) ซึ่งทฤษฎีสังคมวัฒนธรรมของไวทอลสกีมีแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ของเด็กว่า การเรียนรู้จะนำไปสู่พัฒนาการ โดยเกิดจากการทำงานร่วมกันระหว่างวุฒิภาวะและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมคือการที่เด็กไม่สามารถที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้ด้วยตนเอง แต่มีความพร้อมที่จะทำ เมื่อผู้ใหญ่เข้าไปช่วยเหลือจะทำให้เด็กสามารถทำสิ่งนั้นได้ (Lev Vygotsky, อ้างถึงใน วัฒนา ปญญฤทธิ์, 2553, น.89) นอกจากนี้พัฒนาการด้านสังคม ยังเป็นความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น มีทักษะการปรับตัวอยู่ในสังคม รวมทั้งความสามารถในการช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวันมีความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ตลอดจนคุณธรรม จริยธรรม (พัชรี ผลโยธิน, 2551, น.5-11) และประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมต่างๆ รอบตัว จากการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆผ่านการเรียนรู้ทางสังคมได้แก่ การปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตนเอง การมีมารยาทในการรับประทานอาหาร การเล่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น การแก้ปัญหาในการเล่น การปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยอยู่ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, น.32-37)

1.2 ความพึงพอใจของผู้ปกครองด้านพัฒนาการด้านสติปัญญา อยู่ในระดับมาก เป็นความพึงพอใจ อันดับที่สอง เนื่องจากโรงเรียนได้จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เด็กได้รู้จักสิ่งของด้วยการมอง สัมผัส ชิมรส ดมกลิ่นจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เด็กได้จับคู่ ความเหมือนความต่างของสิ่งของต่างๆ จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เด็กได้แสดงความรู้สึกด้วยการพูด และพัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กปฐมวัย จะพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในช่วง 4 ปีแรกของชีวิต เด็กจะมีพัฒนาการทางปัญญาถึงร้อยละ 50 และจะเพิ่มเป็นร้อยละ 80 เมื่อเด็กมีอายุ 8 ปี ด้วยเหตุนี้วัยก่อนประถมศึกษาจึงเป็นวัยที่สำคัญที่สุดต่อการเรียนรู้ของเด็ก การพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็ก เริ่มจากการที่เด็กรู้จักเรียนรู้การใช้ประสาทสัมผัสต่างๆ ในการตีความหมายสิ่งต่างๆที่อยู่รอบตนเอง (นภเนตร ธรรมบวร, 2544, น.111 - 112) ซึ่งทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของพัวเจต์ มีกระบวนการปฏิบัติทางสติปัญญาของมนุษย์ ที่สำคัญ คือ การปรับตัว (Adaptation) และเด็กจะเรียนรู้เรื่องราวต่างๆของชีวิตได้ต้องมีองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ 1) ประสบการณ์ (Experience) 2) การบอกเล่าการสอน ถือว่าเป็นการถ่ายทอดทางสังคม (Social Transmission) และ 3) วุฒิภาวะ (Maturity) การที่เด็กจะเรียนรู้ได้ต้องมีวุฒิภาวะพอที่จะรับรู้เข้าใจได้ (Jean Piaget, อ้างถึงใน นันทิยา น้อยจันทร์, 2548, น.42 - 44) และประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาเป็นการสนับสนุนให้เด็กได้รับรู้ เรียนรู้สิ่งต่างๆรอบตัว

ด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้า ได้แก่ การคิด การใช้ภาษาการสังเกต การจำแนกการเปรียบเทียบ จำนวนมิติสัมพันธ์ (พื้นที่/ระยะ) เวลา การเปรียบเทียบเวลา การสังเกตความเปลี่ยนแปลงของฤดู (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, น.32 - 35)

1.3 ความพึงพอใจของผู้ปกครองด้านพัฒนาการด้านร่างกาย อยู่ในระดับมาก เป็นความพึงพอใจลำดับที่สาม เนื่องจากโรงเรียนได้ จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเคลื่อนไหว เคลื่อนที่ จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเคลื่อนไหวอยู่กับที่ และจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เด็ก ได้ล้างมือก่อนรับประทานอาหาร และพัฒนาร่างกายของเด็กปฐมวัย มีจุดหมายหลักที่สำคัญ 3 ประการ คือ เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ เพื่อการพัฒนากล้ามเนื้อ และเพื่อสุขภาพอนามัย และความปลอดภัย (พัชรี ผลโยธิน, 2548, น.28) ซึ่งทฤษฎีพัฒนาการด้านร่างกายของกิลเซลล์ สร้างตารางมาตรฐานการวัดพฤติกรรมของเด็กที่แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการของเด็กที่เป็นไปตามปกติ จำแนกเป็น 4 ด้าน ดังนี้ 1) พฤติกรรมด้านการเคลื่อนไหว (Motor Behavior) 2) พฤติกรรม ด้านการปรับตัว (Adaptive Behavior) 3) พฤติกรรมด้านภาษา (Language Behavior) และ 4) พฤติกรรมด้านสุขนิสัยส่วนตัวและสังคม (Personal-Social Behavior) (Arnold Gesell, อ้างถึงใน วัฒนา ปญญฤทธิ์, 2553, น.54 - 56) และประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้าน ร่างกาย เพื่อเป็นการสนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาสดูแลสุขภาพและสุขอนามัย รักษาความปลอดภัย พัฒนากล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็ก ดังนี้ การทรงตัวและการประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อใหญ่ ได้แก่ การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ การเคลื่อนไหวพร้อมวัสดุอุปกรณ์การเล่นเครื่อง เล่นสนาม การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อเล็ก ได้แก่ การเล่นเครื่องเล่นสัมผัส การเขียนภาพ และการเล่นกับสี การปั้นและประดิษฐ์สิ่งต่างๆด้วยวัสดุอุปกรณ์ การต่อของ และแยก การรักษา สุขภาพ การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย เช่น ล้างมือก่อนรับประทานอาหารทำความสะอาด หลังจก ใช้ห้องน้ำ ห้องส้วม การรับประทานอาหารกลางวันที่ครบห้าหมู่ การนอนกลางวัน (สำนักวิชาการ และมาตรฐานการศึกษา, 2551, น.34 - 36)

1.4 ความพึงพอใจของผู้ปกครองด้านพัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ อยู่ใน ระดับมาก เป็นความพึงพอใจลำดับสุดท้าย เนื่องจากโรงเรียนได้จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เด็ก ได้ร้องเพลง. จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เด็กได้เขียนภาพตามความคิดสร้างสรรค์ จัดกิจกรรมเพื่อ ส่งเสริมให้เด็กได้เล่นเป็นกลุ่ม และพัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ ได้แก่ 1) การควบคุมอารมณ์ เช่น การแสดงกิริยาท่าต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง 2) การมีจิตใจงาม เช่น การแสดงออกทางหน้าตาและ ท่าทาง 3) การมีเหตุผล เช่น การแสดงความคิดเห็น 4) การปรับตัว เช่น การเล่นกับเพื่อน การแสดงออกทางหน้าตา และ 5) ความเชื่อมั่นในตัวเอง เช่น การกล้าพูดกล้าแสดงออก (เบญจา แสงมล, 2550, น.93-95) ซึ่งทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ ได้สรุปบุคลิกภาพของคนประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ 1) อิด (Id) เป็นพลังจิตเบื้องต้นนี้ จะไม่มีหลักศีลธรรมจรรยาแต่อย่างใด หากแต่จะมุ่งความต้องการความสำราญให้ได้รับการตอบสนองเท่านั้น เรียกว่า หลักแห่งความ พึงพอใจ 2) อีโก้ (Ego) เป็นพลังจิตขั้นที่สอง หลังจากที่เด็กมีอายุเพิ่มขึ้นได้เรียนรู้มากขึ้นจึงเป็น จิตที่มีการเรียนรู้ ถึงแม้พลังจิตอีโก้จะยังต้องการสนองตอบที่พึงพอใจ แต่ก็ยังสามารถควบคุมได้ เรียกว่าหลักแห่งความจริง (Reality Principle) และ 3) ซูเปอร์อีโก้ (Super Ego) เป็นพลังจิต ขั้นที่สาม เมื่อเด็กเติบโตขึ้นจะเรียนรู้ว่าการที่จะบรรลุความสำเร็จนั้นจำเป็นต้องประพฤติตาม ความเห็นดีเห็นชอบของผู้ใหญ่ ซูเปอร์อีโก้เป็นความรู้สึกผิดชอบชั่วดีหรือศีลธรรมจรรยา (Sig-

mund Freud, อ้างถึงใน นันทิยา น้อยจันทร์, 2548, น.39-40) และประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ เป็นการสนับสนุน ให้เด็กได้แสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกที่เหมาะสมกับวัย มีความสุข ร่าเริงแจ่มใส ได้พัฒนาคุณธรรมจริยธรรม สุนทรียภาพ ความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง และความเชื่อมั่นในตนเองขณะปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, น.32-36)

2. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์เรียนรู้
สำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ตามระดับชั้นเรียนของบุตรหลาน พบว่า ผู้ปกครองที่มีบุตรหลานเรียนระดับชั้นต่างกันมีระดับความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์เรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลเอกชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ปกครองที่มีบุตรหลานเรียนอยู่ระดับชั้นอนุบาล 3 มีระดับความพึงพอใจต่อการจัดประสบการณ์เรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลเอกชนมากกว่า ผู้ปกครองที่มีบุตรหลานเรียนอยู่ระดับชั้นอนุบาล 2 และ ผู้ปกครองที่มีบุตรหลานเรียนอยู่ระดับชั้นอนุบาล 1 ตามลำดับ เนื่องจากผู้ปกครองที่มีบุตรหลานเรียนอยู่ระดับชั้นอนุบาล 3 ได้เห็นถึงพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงของบุตรหลานอย่างต่อเนื่อง ดังนี้ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี สามารถช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมกับวัย อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย มีความสามารถในการคิดและแก้ปัญหาได้เหมาะสมกับวัย ดังต่อไปนี้ พัฒนาการด้านร่างกาย อนุบาล 1 สามารถกระโดดขึ้นลงอยู่กับที่ได้ รับลูกบอลด้วยมือและลำตัว เดินขึ้นบันไดสลั้บเท้าได้ เขียนรูปร่างกลมตามแบบได้และใช้กรรไกรมือเดียวได้ อนุบาล 2 สามารถกระโดดขาเดียวอยู่กับที่ได้ รับลูกบอลได้ด้วยมือทั้งสอง เดินขึ้น ลงบันไดสลั้บเท้าได้ เขียนรูปร่างสี่เหลี่ยมตามแบบได้ ตัดกระดาษเป็นเส้นตรงได้ และกระดึบกระแฉ่งไม่ชอบอยู่เฉยและอนุบาล 3 สามารถกระโดดขาเดียวไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องได้ รับลูกบอลที่กระดอนขึ้นจากพื้นได้ด้วยมือทั้งสอง เดินขึ้น ลงบันไดสลั้บเท้าได้อย่างคล่องแคล่ว เขียนรูปร่างสามเหลี่ยมตามแบบได้ ตัดกระดาษตามแนวเส้นโค้งที่กำหนด ใช้ก้ำม้อนี้อเล็กได้ดี เช่น ตัดกระดาษผูกเชือกกรองเท้า ฯลฯ และยึดตัวได้คล่องแคล่ว พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ อนุบาล 1 สามารถแสดงอารมณ์ตามความรู้สึก ชอบที่จะทำให้ผู้ใหญ่พอใจและได้คำชม และกลัวการพลัดพรากจากผู้เลี้ยงดูใกล้ชิดน้อยลง อนุบาล 2 สามารถแสดงออกทางอารมณ์ได้เหมาะสมกับบางสถานการณ์ เริ่มรู้จักชื่นชมความสามารถและผลงานของตนเองและผู้อื่น ชอบท้าทายผู้ใหญ่ และต้องการให้มีคนฟังคนสนใจ และอนุบาล 3 สามารถแสดงอารมณ์ได้สอดคล้องกับสถานการณ์อย่างเหมาะสม ชื่นชมความสามารถและผลงานของตนเองและผู้อื่น และยึดตนเองเป็นศูนย์กลางน้อยลง พัฒนาการด้านสังคม อนุบาล 1 สามารถรับประทานอาหารได้ด้วยตนเอง ชอบเล่นแบบคู่ขนาน (เล่นของเล่นชนิดเดียว กันแต่ต่างคนต่างเล่น) เล่นสมมติได้ และรู้จักรอคอย อนุบาล 2 สามารถแต่งตัวได้ด้วยตนเอง ไปห้องส้วมได้เอง เล่นร่วมกับคนอื่นได้ รอคอยตามลำดับก่อน-หลัง แบ่งของให้คนอื่น และเก็บของเล่นเข้าที่ไว้ และอนุบาล 3 สามารถปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้ด้วยตนเอง เล่นหรือทำงานโดยมีจุดมุ่งหมายร่วมกับผู้อื่นได้ พบผู้ใหญ่รู้จักไหว้ทำความเคารพ รู้จักขอคุณเมื่อรับของจากผู้ใหญ่ และรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย พัฒนาการด้านสติปัญญา อนุบาล 1 สามารถสำรวจสิ่งต่างๆ ที่เหมือนกันและต่างกันได้ บอกชื่อของตนเองได้ ขอความช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา สนทนาได้ตอบ

เล่าเรื่องด้วยประโยคสั้นๆได้ สนใจนิทานและเรื่องราวต่างๆ ร้องเพลง ท่องคำกลอน คำคล้องจองง่ายๆ และแสดงท่าทางเลียนแบบได้รู้จักใช้คำถาม “อะไร” สร้างผลงานตามความคิดของตนเองอย่างง่ายๆ และอยากรู้อยากเห็นทุกอย่างรอบตัว อนุบาล 2 สามารถจำแนกสิ่งต่างๆ ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้ บอกชื่อและนามสกุลของตนเองได้ พยายามแก้ปัญหาด้วยตนเองหลังจากได้รับคำชี้แนะ สนทนาโต้ตอบเล่าเรื่องเป็นประโยคอย่างต่อเนื่อง สร้างผลงานตามความคิดของตนเองโดยมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น และรู้จักใช้คำถาม “ทำไม” และอนุบาล 3 สามารถบอกความแตกต่างของกลิ่น รูปร่าง จำแนกและจัดหมวดหมู่สิ่งของได้ บอกชื่อ นามสกุล และอายุของตนเองได้ พยายามหาวิธีแก้ปัญหาด้วยตนเองสนทนาโต้ตอบ เล่าเป็นเรื่องราวได้ สร้างผลงานตามความคิดของตนเองโดยมีรายละเอียดเพิ่มขึ้นและแปลกใหม่ รู้จักใช้คำถาม “ทำไม” “อย่างไร” (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, น.32 - 34)

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. พัฒนาการด้านร่างกาย โรงเรียนควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเคลื่อนไหวพร้อมเชือกหรือผ้าแพร และควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เด็กได้เล่นเครื่องเล่นสัมผัส
2. พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ โรงเรียนควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เด็กได้แสดงความคิดเห็นต่อผลงานศิลปะ และควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เด็กได้แสดงบทบาทสมมติ
3. พัฒนาการด้านสังคม โรงเรียนควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เด็กสามารถแก้ปัญหาในขณะที่เล่นร่วมกับผู้อื่นได้ และควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เด็กได้ปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่น
4. พัฒนาการด้านสติปัญญา โรงเรียนควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เด็กสามารถเขียนชื่อตนเองได้ และควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอ่าน โดยการอ่านนิทานให้เด็กฟัง และควรมีการวัดผลประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ

เอกสารอ้างอิง

- กลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาเอกชน กลุ่มที่10. (2554). *แผนกลยุทธ์ในการพัฒนาการศึกษาระยะ 5 ปี* (พ.ศ. 2552 - 2556). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาเอกชน กลุ่มที่ 10. (2556). *จำนวนครูและนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาเอกชน กลุ่มที่ 10.* (เอกสารอัดสำเนา).
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2551). *รูปแบบการเรียนการสอนปฐมวัยศึกษา*. กรุงเทพฯ: เบริน - บั๊ค.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2556). *บีบเค้นเด็กอนุบาล...เร่งอ่าน เขียน คณิตจะดีจริงหรือ!!!*. สืบค้นเมื่อ 25 เมษายน 2556, จาก www.kriengsak.com/nodel/1284.
- นภเนตร ธรรมบวร. (2544). *การประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทิยา น้อยจันทร์. (2548). *การประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย*. นครปฐม: นิตินัยจำกัด.
- นิตยา ศรีมกุฎพันธ์. (2548). *การจัดและบริหารสถานศึกษาเด็กปฐมวัย*. สุรินทร์.: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- นิรมล เปาะทอง. (2550). *ความคาดหวังของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของโรงเรียนอนุบาล เอกชน เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหาร การศึกษา)*. กรุงเทพ : มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- เบญจา แสงมลิ และ ประภาพรพรณ เอี่ยมสุภานิชิต. (2547). *การจัดศูนย์และโรงเรียนปฐมวัยศึกษา หน่วยที่ 1*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- เบญจา แสงมลิ. (2550). *การพัฒนาเด็กปฐมวัย*. นนทบุรี: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ประยุทธ์ พวงทอง. (2549). *ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาในระดับ ปฐมวัยของโรงเรียนอินทโมลีประทาน อำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา)*, ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- พัชรี ผลโยธิน. (2548). *ประมวลสาระชุดวิชา การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย หน่วยที่ 1*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- _____. (2551). *ประมวลสาระชุดวิชา การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย หน่วย ที่ 11*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- รัตนา กิจเกื้อกูล. (2550). *ความต้องการของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 1 (ปริญญาโทบริหาร การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัฒนา บุญญฤทธิ์. (2553). *การศึกษาปฐมวัย : แนวคิด หลักการสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: มิวเซียม บุคส์.
- ศุภริณี อ่างรณ์. (2555). *รายงานการวิจัยเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุด้านการบริหารที่ส่งผลต่อการลาออก จากงานของครูโรงเรียนเอกชน*. วารสารสุทธิปกรณ์, 26(79), 185-197

